

[Forsvarsministeren]

hedspolitik. Vi har med andre ord gensidig interesse i at sikre et troværdigt dansk forsvarsbidrag og en aktiv og konstruktiv indsats inden for alliancesamvirket. Lykkes det, vil det være et godt tegn ikke blot for Danmarks placering i det internationale samarbejde – af hensyn til forsvaret – men sandelig også for vort eget parlamentariske klima. Strid om forsvaret gavner ingen, der tager forsvaret alvorligt. Men det er vel et synspunkt, der næppe kan gøre større indtryk på Socialistisk Folkeparti.

Forhandling

Pelle Voigt (SF):

Jeg skal takke ministeren for et, synes jeg, usædvanlig klart svar. Ministeren vil ultimativt fastholde sine forslag om ganske væsentlige udvidelser af det nuværende forsvarsbudget i 100 millioner kroners klassen; så meget står klart efter hans tale her.

Samtidig henviser ministeren i sit svar til et bredt befolkningsflertal og dets ønsker. Det synes jeg giver anledning til at henlede opmærksomheden på en opinionsundersøgelse, som instituttet Observa netop i dag har offentliggjort i dagbladet Jyllands-Posten, der ellers ikke er kendt for at undergrave det danske forsvar eller udøve bestræbelser i retning af at begrænse udgifterne til det.

Her prøver man at finde ud af, i hvilken udstrækning der er et flertal i befolkningen for ministerens plan om at skruer forsvarsudgifterne i vejret, og man finder faktisk, at kun 20 pct. af den danske befolkning er enig i den redegørelse, som ministeren har givet her i dag, og at det kun er lykkedes for regeringspartierne at slæbe 43 pct. af deres egne vælgere med på denne vogn. Altså: kun 43 pct. af regeringens egne vælgere ønsker disse udvidelser af forsvarsbudgettet, som ministeren gør sig til talsmand for.

Til gengæld er der 37 pct. af vælgerne, der mener, at udgifterne bør være uændrede, og 29 pct., der ligefrem – ligesom SF – mener, at udgifterne faktisk bør sættes ned. Det vil sige, at regeringens plan faktisk aktivt forkastes af 66 pct. eller $\frac{2}{3}$ af vælgerne i dette land. Det er en interessant kendsgerning, al den stund ministeren argumenterer på basis af et bredt befolkningsflertal – hvis man skal tro han eget udsagn.

Jeg synes også, det gjorde indtryk, at man selv i hærens egen fagforening, Hærens Konstabel- & Korporalforening, klart er modstander af forsvarsministerens planer. Det fremgår bl.a. af en artikel af HKKFs formand, Svend-Erik Larsen, i sidste nummer af bladet Fagligt Forsvar, som ministeren tidligere har bemærket her i salen at jeg har en vis forkærlighed for at citere. Her påvises det klart, hvordan Forsvarskommandoens ønske om 800 mill. kr. ekstra til militarismen er fuldstændig unødvendigt. Svend-Erik Larsen skriver således:

»Jeg forstår det således, at forsvarschefen har et »efterslæb« på 800 mill. kr. Men holder dette politisk, når forsvaret i mange år har haft en særlig gunstig reguleringsordning, der automatisk tilfører budgettet flere midler, når lønninger/priser stiger, eller når der sker valutaændringer? Mange andre har ikke i den forløbne tid været så heldigt stillet.«

Svend-Erik Larsen besvarer andetsteds i artiklen sit spørgsmål med følgende ord:

»Det er beklageligt, når nogen føler sig kaldet til at fortælle, at vi her i landet ikke kan få et effektivt forsvar for 13 mia. kr. årligt. Selvfølgelig kan vi det, og især når der er sikkerhed for pris- og lønstigninger. Bevilingerne til forsvaret bør naturligvis fastsættes på grundlag af en prioritering af de offentlige udgifter i Danmark.«

Det er altså ord fra den fagforening, der henter sin hovednæring gennem disse militærbudgetter, overordentlig realistiske ord i en artikel, der i øvrigt på mange måder påviser den manipulation, Forsvarskommandoen har lagt for dagen i sin bog »Forsvarets rolle«, bl.a. ved at gøre reklame for de udrange-rede fregatter – i modsætning til det indgåede forsvarsforlig. SF har tidligere påpeget adskillige gange og på flere områder, hvordan Forsvarskommandoen manipulerer selv med det nuværende forsvarsbudget. Sidst afslørede vi, at man i Forsvarskommandoen uden om forligspartierne, i hvert fald uden at Socialdemokratiet var orienteret, har brugt penge afsat på finansloven til værnepligtige til helt andre formål, som vi indtil denne dag ikke har kunnet få oplyst. Vi har blot fået at vide, at disse 6.000 værnepligtige blev sparet bort til fordel for andre formål, som aldrig er blevet specificeret.

Alene oprydning i den glistrupagtige jungle, som administrationen af forsvarsudgifter-